

Храмовна слава манастира Ђурђеви Ступови

У катедралном манастиру Епархије будимљанско-никшићке, Ђурђевим Ступовима, 6. маја 2019. године свечано је прослављен празник Светог великомученика Георгија, храмовна слава древне немањићке задужбине.

Свету архијерејску Литургију су служили Његово Високопреосвештенство Архиепископ берлински и све Немачке Руске Православне Заграничне Цркве г. Марко и надлежни Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије. У прослави је молитвено учествовало монаштво и свештенство Епархије, верни народ из беранског краја, као и гости празничног сабрања.

О великом празнику Светог Георгија беседио је Преосвећени Епископ г. Јоаникије, који је казао да се велика васкршња радост продужава, а у њој је и радост празника Светог великомученика и победоносца Георгија.

-Свети Георгије, као свједок Христов и као онај који се жртвовао за Христа, са Њим се разапео и примио смрт као Христос. Он је добио удио са васкрслим Христом, у Његовој побједи над смрћу и Његовој вјечној слави. Зато сви

хришћани славе Светог великомученика Георгија и, као што рече Високопреосвећени Архиепископ Марко, који добро познаје Палестину, чак, га и муслимани на истоку призивају у помоћ, и помаже им, као што наш Свети Василије Острошки помаже и свима даје исцјељење, рекао је Владика и додао да празничну радост увеличава и присуство драгих гостију, нарочито, Његовог Високопреосвештенства Архиепископа берлинског и све Немачке г. Марка, који је, по речима Његовог Преосвештенства, велики пријатељ српског народа.

Владика је навео да је архиепископ Марко изузетно образован, дипломирао је на Теолошком факултету у Београду, а докторирао на Славистичким студијама у Хајделбергу. Ипак, оно што је за Архијереја најважније, веома је молитвен и јеванђељски човек:

-Сјећамо га се, када је као млад архијереј долазио у манастир Ћелије код Ваљева. Био је пријатељ нашег блаженопочившег Преподобног оца Јустина Ћелијског. Прије неколико година причао нам је овдје о живим сјећањима из сусрета са оцем Јустином и, наравно, он је одличан познавалац његове теологије, казао је Владика будимљанско-никшићки, напомињући да је уважени гост дао велики допринос измирењу између Руске Заграничне Православне Цркве и Московске Патријаршије, које је настало због притиска ондашњих бољшевичких власти.

-Чим се Руска Црква ослободила од тог притиска, чим су настале нормалне прилике и односи између власти и Цркве, као што то видимо и данас, владика Марко и данас блаженопочивши руски патријарх Алексије II учинили су све, дали огроман допринос и извршили то свето дјело измирења и сједињења. То је велико ојачање за цијело православље. То би нам и данас могло служити за поуку, а не да поједини људи, под видом измирења, продубљавају расколе у православљу, као што то данас видимо у Украјини, поручио је епископ Јоаникије.

У име благодарности на посети Епархији будимљанско-никшићкој, владика Јоаникије је одликовао архиепископа Марка највећим епархијским одликовањем – медаљом Светог великомученика и победоносца Георгија првог степена за унапређење и утврђење братских веза међу светим Православним Црквама и народима.

Архиепископ берлински и све Немачке г. Марко је захвалио на одликовању и произнио реч архипастирске поуке.

-Данас је празник овог манастира, и много шире од ове Епархије. То је, у ствари, свеправославни празник који се нарочито види у Светој земљи, а и у нашим земљама где се у свакој цркви данас савршава Литургија и помен Светог Георгија, казао је владика Марко, подсетивши на житије Светог великомученика Георгија који је принео смелост и храброст пред царем Диоклецијаном у најстрашније време гоњења хришћана.

Владика је поучио да из примера Светог великомученика Георгија треба и ми да знамо, да се сећамо основне истине наше вере, а та истина је сам Христос.

-Нема друге истине, нема другог Христа, нема другог Бога, једина истина, једина вера православна је Христос. Често пута, као и данас, имамо проблема у овом свету због тога што, особито, власти не верују у једину истину, у јединог Христа, у једину Цркву. Ми хришћани треба да сачувамо оно што је најдраже у нашем животу – истину Христову, закључио је архиепископ Марко.

На крају Литургије благосиљан је и преломљен славски колач. Домаћин овогодишњег славља била је породица покојног Веселина Вучетића. Они су део колача предали г. Никодину Раденовићу, који је преузео обавезу да припреми славље за идућу годину.

spc.rs